

[Tom Behnke]

Heraf fremgår, at Fremskridtspartiet ikke kan støtte lovforslag nr. L 151 fra SF, der efter vores mening vil skabe kaos i den økonomiske planlægning i kommunerne og føre til en vis form for ræs for at få de ældre og handicappede til at flytte fra kommunen. Når personen har betalt skat i en kommune et helt liv, er det efter vores mening også rimeligt, at kommunen afholder udgifterne, når denne person bliver ældre, eller i tilfælde af, at der skulle komme handicap.

Vi kan heller ikke støtte de dele i såvel ministerens som Socialdemokratiets og CD's forslag, der går ud på, at der kan indgås aftale mellem kommunerne. Vi vil have, at det skal være fraflytningskommunen, der betaler, medmindre selvfølgelig tilflytningskommunen selv tilbyder at betale; så skal de have mulighed for det.

Vi kan heller ikke være med til ministerens forslag om yderligere udvidelse af forsøgsordningen, og desuden mener vi, at ministerens forslag er utrolig klunget formuleret. Socialdemokratiets og CD's forslag er langt bedre, både formuleringsmæssigt og indholdsmæssigt, men det er efter vores overbevisning ikke godt nok. Med andre ord mener Fremskridtspartiet, at det er forslaget fra Socialdemokratiet og CD, vi skal tage vores udgangspunkt i, når vi på et tidspunkt skal have disse tre forslag kombineret på bedst mulig måde.

Vi vil stille forslag om, at Socialdemokratiets og CD's forslag om et nyt stk. 2 i § 11 skal udgå. Vi finder det helt unødvendigt, da vores holdning jo som tidligere nævnt er, at det skal være fraflytningskommunen, der skal betale. Jeg vil gerne spørge både ordførerne for Socialdemokratiet, for CD, for Venstre, for De Konservative – og ministeren for den sags skyld – som alle har denne passus med i deres lovforslag: Hvad er formålet med den passus? Man har i hvert fald fra regeringspartierne været oppe og agitere for, at det skal være fraflytningskommunen, der afholder udgifterne. Hvorfor så denne elastik?

Til gengæld vil vi have de oplyste boligformer i § 11, stk. 2, i Socialdemokratiets forslag indføjet i § 83, stk. 2, således at boligformerne under alle omstændigheder er oplyst og præciseret i loven.

Vi vil ikke være med til den snævre fortolkning af nære pårørende. Efter Fremskridtspar-

tiets mening kan en god ven eller bekendt være nøjagtig lige så vigtig i denne forbindelse, i nogle tilfælde måske endda vigtigere.

Så nu er det så op til Socialdemokratiet og CD at overveje, om flertallet for deres lovforslag skal samles med Fremskridtspartiets stemmer. Hvis det er tilfældet, er vi lige nøjagtig 90 mandater, og så kan det lade sig gøre. Hvis man ønsker det, er vi klar til at forhandle om den endelige udformning.

Ministeren skal desværre ikke regne med vores støtte, og jeg siger udtrykkelig desværre. Jeg havde forstået på ministerens udmeldinger i den sidste uges tid, at ministeren ville komme med et udspil, som ville tilgodese en række af Fremskridtspartiets ønsker og krav, men det er langt fra sket i det lovforslag, der er fremsat. Som jeg tidligere har omtalt, synes jeg i øvrigt, at lovforslaget fra ministeren er utrolig klunget formuleret; man kunne nære den frygt, at det er udarbejdet enten under eller dagen efter en julefrokost.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Jeg vil gerne prøve at hjælpe en del af ordførerne ud af en vildfarelse, nemlig den, at regeringens og Socialdemokratiets og CD's forslag skulle løse problemet stavnsbinding. Jeg vil gerne prøve at berette en historie fra det virkelige liv:

Vi havde en sag i den kommune, hvor jeg er socialudvalgsformand. Den drejede sig om en ældre dame på 81 år, der af uransagelige grunde havde forelsket sig i en mand fra Kolding. Jeg fortæller dette for at understrege, hvor snævert man definerer det dér med nære pårørende. Den pågældende dame var ikke blevet hjulpet af disse forslag.

Jeg forstår ganske enkelt ikke diskussionen. Skal der sidde nogen og vurdere, om de særlige grunde, der er, er stærke nok til, at man dispenserer? Hvorfor overhovedet fastholde, at nogen skal blandes ind i de ældres ret til at flytte lige præcis derhen, hvor de vil? Det er det, vi vil udgå med vores forslag.

Socialdemokratiet og Kristeligt Folkeparti har nævnt, at dette her kunne koste. Det er jeg helt enig i, og det er grunden til, at det har været svært at komme igennem nogle steder i kommunerne. Vores forslag er mig bekendt det eneste, der også indeholder en økonomisk